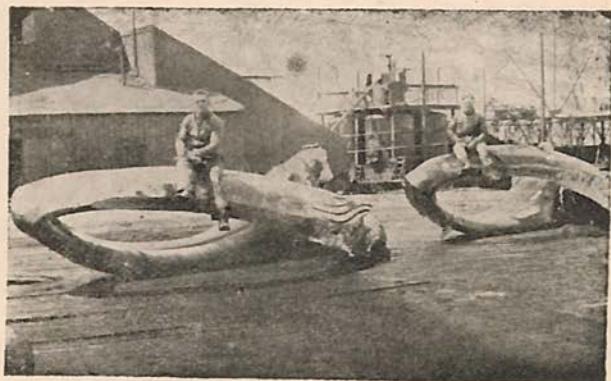

лъмитѣ китове сѫ къмъ 60 до 100 хиляди килограма, а тѣзи, които иматъ къмъ 30 м. дължини, тежатъ надъ 100 хиляди, до 150 хиляди килограма. Това не е малко. Сто хиляди килограма!!! Представете си единъ влакъ, който тегли 10 вагона отъ по 10,000 кгр. Та това е равно на наши 500 бика, 25—30 слона!

Кар. № 9. Грамадни китови челюсти.

Главата на кита е близо $\frac{1}{3}$ отъ дължината на тѣлото. Гл. кар. № 10. Устата се отваря (глед. гренландски типъ китъ), въ единъ страниченъ отворъ въ видъ на френската буква S. Когато се разтвори устата, наваждре се открива една цѣла пещера. По края на тази пещера, въ която свободно може да навлезе една лодка съ хората въ нея, сѫ нависнали 300—400 костени плочи, наречени — балени. Всѣка балена е дълга 4—5 метра и спускайки се отъ горнитѣ челюсти на долу, е разнищена като гребенъ. Баленитѣ сѫ отъ особено костено вещество и тежатъ всѣка една по 3—4 килограма. Когато китътъ си отвори устата, налапва огромно количество вода, заедно съ всичко което се намира въ нея: дребни рибки, морски ракчета, охлювчета и мн. др. дребни морски животни. Налапаната вода лесно се прецежда презъ зѣбите на баленитѣ, като въ устата се задържатъ всички налапани животинки. Китътъ не преследва едри риби и животни, защото неговото гърло — гълтката му е, въ сравнение на тѣ-